

Platýs - Kryl Karel

Ami F7 E

1. Nač vlastně lháti, když ti stejně nikdo nevěří,
život se krátí, beznadějně zvoní u dveří,
na dveře zíráš - pohled blázna v sadě mandloní,
pak otevíráš - chodba prázdná, nikdo nezvoní.
2. Nač vlastně bát se, když se hrozby nikdo nebojí,
trestanec vládce breptá prosby v cizím pokoji,
sta lží se kupí, platýs hlídá krok tvůj po kroku,
lesklý a tupý jako slída - dýmant otroků.
- R: Věk sinalých dní a mrazivé luny,
kdy z němoty zní tón ostnaté struny,
teď mrazivě mží do šedého prachu,
hle - písmena lží na pomníku strachu.
3. Nač vlastně jásat, dřinou žlutí, smrtí značení,
nač dbáti zásad, jež tě nutí lháti nadšení,
načpak se šklebit, kývat hlavou s hřívou odranou,
když být je nebýt, levá pravou, útok obranou?
4. Nač dělat cosi, co jsme ve snu nikdy nechtěli,
nevědět, kdo jsi, hledat vesnu mečem z oceli,
po čase slevíš, bleskne rudá, vetklá do klopy,
víš nebo nevíš, kdo tě udá a kdo pochopí?
- R:
5. Tma škrtí hlasy, znějí z mlází zpěvy bojarů,
hle - nové časy, v kterých vzchází zima po jaru,
chladno je němé, svítí mastně listy jazyků,
ze strachu lžeme, nebo vlastně jen tak ze zvyku?
6. Strach nebo lhaní - stopy kroků v bílé závěji,
nezvaní zvaní na sta roků závěj navějí,
křidélka hmyzí, pískot slyší, slůvka nezvaná,
v závěji zmizí mrtvé smysly blázna skřivana.
- R: